

Broeders, zusters, gasten,

Bijna overal in elke religie worden wel tempels gebouwd voor een bepaalde Godheid. Zo kent het Hindoeïsme vele tempels. Iedere God heeft zijn/haar eigen tempel, en in het Boeddhisme is het niet anders. Ook in de Bijbelse religies wordt voor elke God een tempel gebouwd. Baäl, Astarte, de Babylonische goden, Egyptische goden, Griekse, Romeinse goden, en zo zijn er meerdere voorbeelden te vinden.

Ook de God van Israël kreeg een plek om in te wonen. In de woestijn, tot aan de regering van Salomo "woonde" God in een tent, en later in de tempel die Salomo bouwde. Hoe die tempel eruit zag, staat uitvoerig beschreven in 1 Kon. 6 vanaf vers 1.

Maar ondanks de schoonheid van de tempel, en de majesteit van God, zijn er in Juda koningen die God niet gehoorzamen en doen wat zij zelf willen. Wanneer een koning slecht doet, dan volgt het hele volk. Jeremia, die profeteerde onder 5 koningen, waarvan 2 er slechts 3 maanden geregeerd hebben, profeteerde het stuk over de tempelverontreiniging tijdens de regering van koning Josia. Josia was één van de weinige koningen die regeerde zoals God het wilde, maar de tempeldienst was niet op orde. Dit kunnen we lezen in 2 Kon. 22.

Wanneer God Jeremia roept om te profeteren over de tempel, moet Jeremia dit doen in de poort van het huis des HEREN. Dit is de tempel. Jeremia moet de plek gaan staan waar iedereen langskomt, waar iedereen hem kan zien en horen. Jeremia kwam uit een priesterlijk geslacht. Hij wist dus precies waar hij moest staan, zodat iedereen hem kon horen spreken. Jeremia had van God de profetenbediening gekregen, terwijl hij uit een priesterlijk geslacht kwam. Jeremia moest eigenlijk zelf ook offers brengen aan God. Hij moet de boodschap niet aan de priesters verkondigen die de eredienst doen, maar aan het volk dat de eredienst komt bezoeken. Het volk. ZIJ brengen offers aan de HERE, maar roepen tegelijkertijd de naam van Baäl aan, hoereren, plegen echtbreuk, stelen, slaan dood enz. enz. Jeremia zegt pak en beet zo'n 30 à 40 jaar voor de verwoesting van Jeruzalem in 586, dat het volk weggevoerd zal worden als zij hun leven niet beteren. Dit betekent niet dat het niet voor de priesters bedoeld is, want die priesters brengen immers het offer. Men blijft aan de HERE offeren, want, dat wordt ook bedoeld in vers 4, dit is de Tempel des HEREN. Men gaat er vanuit, dat God wel voor hen zal zorgen, want immers God krijgt toch nog de offers die er gevraagd worden vanuit de Torah? God zegt in de tijd van Jesaja al dat hij de offers niet welgevallig is. Om het duidelijker te zeggen. God wordt doodziek van de offers die gebracht worden. Jesaja noemt het: gruwelijk reukwerk. Jesaja 1:10-20 heeft het hierover, dat God doodziek wordt van alles wat Israël doet. God "dienen" maar tegelijkertijd toch ook maar even een offer aan Baäl brengen, want straks wordt die nog kwaad.

Jeremia preekt dan ook over de tempelverontreiniging en hij schuwt niet om de zonden bij de naam te noemen. Vreemdelingen, weduwen en wezen verdrukken, onschuldig bloed vergieten, andere goden dienen, stelen, doodslaan, echtbreken, vals zweren (=vals getuigenis afleggen). Jeremia noemt hier zonden die rechtstreeks tegen de 10 geboden ingaan. Tegen de Wet van God. Deze zonden werden bedreven in het huis van God. Het huis waar de Naam van God over is uitgeroepen, en de Naam van God is heilig. Joden durven niet de Naam van God te noemen. Wanneer zij dan ook de Naam tegenkomen, zullen zij de letters in zichzelf oplezen, maar de Naam uitspreken als Adonay (wat betekent HERE).

God geeft nog een oproep tot bekering in dit gedeelte. De verzen 5-7 spreken hierover. Als Israël zich beter gaat gedragen, dan wil God hen laten wonen in het land, dat Hij aan de voorvaders beloofd heeft. Hieruit volgt onmiddellijk de waarschuwing, dat als zij doorgaan met stelen, moorden, echtbreken, vals zweren, andere Goden dienen, en OOK nog schijnheilig als het volk is, God welgevallig willen proberen te zijn... als zij daarmee doorgaan, dan moeten de Israëlieten maar naar Silo gaan en kijken wat daar gebeurd is. In Silo stond in de tijd van de Richteren de tabernakel. Deze plaats ligt in het rijk Israël, ook wel het Noordrijk genoemd. Dat zijn de 10 stammen die afsplitsten van Juda na de dood van Salomo. Als de Judeeërs zich niet bekeren zal ook Jeruzalem verlaten zijn. Zo verlaten, dat er zelfs geen dier meer rondloopt.

Maar zullen sommigen zich afvragen. Wat hebben wij als 21ste eeuwse christenen hier nou mee te maken? Het antwoord is nogal voor-de-hand-liggend, maar wij hebben daar ALLES mee te maken. Maar christenen hebben geen tempel voor God, zullen sommigen dan vragen. Daar zit deels een waarheid in, maar wij hebben geen tempel van steen en hout, maar een tempel van vlees en bloed.

Hierover heeft Paulus het ook, als hij spreekt in zijn eerste brief aan de Korinthiërs het zesde hoofdstuk het negentiende vers, dat het lichaam een tempel is van de Heilige Geest, en dat Hij daarin woont. In het derde hoofdstuk staat ook dat het lichaam een tempel is van de Heilige Geest, en wie het lichaam schendt, die zal door God geschonden worden.

Hierin staat duidelijk dat God diegene zal veroordelen, die de tempel verontreinigt. Dit hoeven niet persé mensen van buitenaf te zijn. Die 'iemand' kan een mens ook best zelf zijn. Men kan het eigen lichaam verontreinigen.

Het lichaam wordt verontreinigt doordat er dingen mee gedaan worden die God niet gewild heeft. Hoe weten wij wat God wel en niet wil? Dat is duidelijk. Lees de Wet. Jeremia noemde net de zonden van het volk bij name, rechtstreeks uit de Wet. Wij moeten voor onszelf ook de zonden benoemen bij de naam. Wij moeten God zeggen wat wij verkeerd hebben gedaan. God ziet immers alles, Hij kent ons. Hij weet van onze goede dingen, en van onze zonden. Christenen in de westerse wereld zijn soms inderdaad gewoon slap. Wij willen best aan God zeggen dat wij gezondigd hebben, maar durf ook te zeggen wat je gedaan hebt. Niet: God, ik heb gezondigd, vergeeft U mij. Maar wij kunnen, en mogen tegen God zeggen bijvoorbeeld: Here, ik heb overspel gepleegd, de vrouw van een ander begeerd, wilt U mij vergeven?

Niet het slappe gedoe. God heeft een hekel aan slap gedoe. Johannes spreekt hier ook over in Openbaringen 3. De Kerk van Laodicea was lauw geworden, en God wil dat men warm of koud is, maar niet lauw, want dan spuugt Hij de mens uit. Slapheid in gebed en zonden belijden is een vorm van deze lauwheid. Wanneer de zonde in het gebed bij de naam genoemd wordt, dan schrikt de bidder zelf ook, en komt er meer het besef van zonde. God was immers ook de slapheid van Israël zat. Hij gruwelde van de offers. Wel vergeving vragen, maar zelf daarna gewoon verdergaan met de zonden. God wil toch immers dat wij Zijn discipelen zijn, een lichtend licht, en een zoutend zout? Als christenen zijn wij niet van de wereld, maar we leven er wel in. Ons leven mag een weerspiegeling zijn van datgene wat God ons geeft. Petrus geeft dit ook aan in zijn eerste brief: Weest heilig, want Ik ben heilig. Deze woorden zijn door God gesproken aan Israël, maar Petrus trekt ze door naar het Nieuwe Verbond. Wij moeten ook

heilig zijn, zodat God ons kan gebruiken. Mensen zullen zien, dat wij ook fouten maken, dat mag ook, maar laat ook aan de mensen zien, dat wij een Hemelse Hogepriester hebben, die de zonden aan het kruis gedragen heeft. Zoals Jezus onze zonden vergeven heeft, zo mogen wij ook onze zonden die wij naar elkaar gedaan hebben, aan elkaar vergeven.

Wanneer wij God vragen om vergeving als wij onze zonden bij Hem opgebiecht hebben, dan is die vergeving er ook. Wanneer Israël zou terugkeren naar de goede eredienst, die God welgevallig was, dan zouden zij in het land mogen blijven wonen. Zo is het ook met ons. Wij hoeven geen offer te brengen voor onze zonden, want het offer is al gebracht door Jezus aan het kruis. Hij stierf voor ons, om ons het leven te kunnen geven.

Wij mogen dan vrij tot God gaan, en pleiten op het bloed van Jezus, dat wij vergeving mogen ontvangen. Wanneer wij willen leven naar Gods wil, dan houden wij de Wet.

Jeremia predikte bekering, om in het land Kanaän te kunnen blijven wonen. Hij noemt in vers 11 de tempel een rovershol. Jezus haalt deze woorden ook aan, wanneer hij de tempel reinigt van de beestenverkopers en geldwisselaars. Jezus reinigt de tempel van ongerechtigheden. Hij zegt dat het huis van God een bedehuis moet zijn, en geen rovershol. Hoe staat het met u, met jou? Is uw lichaam een tempel, door Jezus gereinigd, of is het hart nog steeds een rovershol?